

indlade mig paa; men det forekommer mig, at dersom vi Alle stille det op som en almindelig Grund til at bevilge, hvad en Minister forlanger, selv om vi synes, at det er forkeert, at vi for at holde paa Ministeren alligevel skulle bevilge det, saa reduceres vi, mine Herrer, til at være raadgivende Stænder, saa ophøre vi at være det, som Grundloven har bestemt os til at være, lovgivende Medlemmer i en lovgivende Forsamling, naahængige Mænd, som gjøre, hvad vi troe er det Rigtigste og kun under overordentlige Tidsumstændigheder og under en større Krisis kunne see lidt til Bedste med et Ministerium, som vi for Diebliffet ikke ville af med. Jeg vil ikke af med Ministeriet, det er ikke det, jeg mener, men jeg siger kun, at naar vi indføre den Skik at føie Ministrene og Alt, hvad dertil hører, og stemme anderledes, end hvad vi ellers ansee for rigtigt, saa ere vi paa en gal Vej. Jeg vedbliver saaledes af de Grunde, som jeg har anført, at stemme imod Bevillingen under Nr. 14, og skal kun tilføie, at, hvad jeg har yttret, er endnu meget bedre blevet sagt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad).

Ordføreren: En Udtalelse af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgfreds (S. Jensen) skal jeg dog bevare. Det forundrede ham, at man efter den nye Lov vilde kunne komme ud af det med 50,000 Rd., men at man ikke i denne Overgangstid kunde komme ud af det med denne Sum. Han har ikke lagt Mærke til, at hvis den nye Lov var gaaet gennem, vilde det Høieste, der blev at anvende til Sædtillæg, 12,500 Rd., paa lovlig Maade være indskrænket dertil, hvorimod det nylig blev oplyst af den høitærede Kultusminister, at det, der skulde anvendes dertil efter de hidtil gjældende Regler, er noget over 26,000 Rd. Mene dette Punkt vil lære det ærede Medlem, at Forskjellen er saa stor, at det forklarer Nødvendigheden af den forlangte Bevilling. Der er forskjellige Foranstaltninger, som vilde være blevne trufne efter den nye Lov, i besparende Retning, men som nu ikke kunne blive trufne, saa at man maa see at komme over det paa

anden Maade. Det ærede Medlems for Kjøbenhavns Amts 3die Valgfreds (N. Hage) Stilling forstaaer jeg særdeles godt. Den høitagtede nuværende Kirke- og Undervisningsminister har paa et andet Sted modfat sig Forandringer i Finantsloven; han har i Forening med sine øvrige Colleger i Ministeriet fundet det hensigtsmæssigt, at Finantsloven blev vedtagen i den Skikkelse, i hvilken den var sendt fra Folkethinget. Denne Modstand, som dog synes kun at reises af en Minoritet, er det ærede Medlem enig i, og i den Grad, at han endog saa offrer sin Kjerlighed til Theatret for det, som Mindretallet vil; thi det er ingenlunde Meningen, at det ærede Medlem vil nogen Besparelse for Statskassen, saa at man af Hensyn dertil skulde følge det ærede Medlem og absolut holde paa, hvad han finder rigtigt; thi hvis vi f. Ex. ikke enten ved denne Behandling af Tillægsbevillingsloven eller ved 3die Behandling hjalp Ministeren ud af den Forlegenhed, saa kunde det ærede Medlem faae sit Duffe opfyldt om at faae Finantsloven tilbage paa Grund af denne Bevilling paa 15,000 Rd., saa er Trykket saa meget større. Dersom det ærede Medlem da sagde: Jeg vil stemme imod disse 15,000 Rd., saa vilde jeg kunne forstaae, at de, som nu raabe: Hør, vilde følge ham i dette Spørgsmaal; men da er jeg vis paa, at han vil staae paa en anden Maade, saa vil Kjerligheden til Theatret være overveiende. Jeg troer, at den Stilling er temmelig klar. Og samme Stilling har det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (Rimestad) og maaftæ flere af de ærede Medlemmer, som raabe Hør. Dette er Forholdet, som vi jo Alle kjende; Enhver kan jo lægge ind derti, hvad han vil. Hvad angaaer den Begrundelse for Afstemning, som er fremkommen fra det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), da gaaer den heller ikke egentlig ud paa at ville spare Noget for Statskassen; han siger, Theatret har en Kassebeholdning, og det kan altsaa tage deraf. Havde Theatret en Underbalance, saa var det altsaa en anden Sag, men det forekommer mig dog langt fornuftigere at søge at holde en Institution, som staaer under Statens Omhu, oppe, naar den